

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobcu: **J.**, .bytom X. proti žalovanému: **Sociálna poisťovňa ústredie**, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8 o preskúmanie rozhodnutia žalovaného číslo 322-3065-GC-04/2009 z 18. augusta 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. októbra 2010, č.k. 21Sn/2/2009-44, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26. októbra 2010, č.k. 21Sn/2/2009-44, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 26. októbra 2010, č.k. 21Sn/2/2009-44, zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Sociálnej poisťovne č. 322-3065-GC-04/2009 zo dňa 18. augusta 2009, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a potvrdené rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky Liptovský Mikuláš č. 700-1910011909-GC04/09 z 12. februára 2009, ktorým pobočka Sociálnej poisťovne v Liptovskom Mikuláši predpísala žalobcovi ako samostatne zárobkovo činnnej osobe (ďalej len „SZČO“) poisťné na nemocenské poistenie, starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie, poisťné na

invalidné poistenie a poistné do rezervného fondu solidarity v celkovej sume 3496,24 eur za obdobie august až december 2008, nakoľko mu nezaniklo povinné poistenie ako SZČO.

Krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov sú zákonné. Nebolo preukázané, že by žalobcovi ako SZČO, vykonávajúcemu činnosť advokáta ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným, zaniklo povinné zmluvné poistenie zo zákona v súlade s § 21 zákona o sociálnom poistení. Žalobca v podanej žalobe nenamietal, že by došlo k zániku jeho povinného nemocenského poistenia a povinného dôchodkového zabezpečenia podľa § 21 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľ stratil oprávnenie na výkon advokácie ako advokát, pričom v takom prípade by jeho účasť v spoločnosti s ručením obmedzeným (§ 15 zákona o advokácii), resp. nebolo preukázané, že by v spornom období príjem žalobcu z podnikania a závislej činnosti bol nižší ako 12-násobok vymeriavacieho základu uvedeného v § 138 ods. 9 zák. č. 461/2003 Z.z.. Námietku žalobcu, že rozhodnutie SAK zo dňa 11. januára 2008 by malo tvoriť predbežnú otázku pre rozhodovanie Sociálnej poisťovne v zmysle § 198 ods. 1 zákona o sociálnom poistení a toto rozhodnutie by malo byť žalovaným rešpektované, krajský súd nepovažoval za dôvodnú, lebo ide iba o stanovisko predsedníctva SAK (nie o rozhodnutie), ktoré nemá záväzný charakter a preto nie je možné tvrdiť, že by mal správny orgán pri svojom rozhodovaní z neho vychádzať. Krajský súd vyvodil, že zákonodarca v § 5 písm. c/ zákona č. 461/2003 Z.z. nerozlišuje v odkaze na zákon o advokácii medzi advokátom, ktorý vykonáva svoje povolanie samostatne a advokátom, ktorý túto činnosť vykonáva ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným. Nie je možné, aby súd vychádzal z inej formulácie, než je dikcia zverejnená v Zbierke zákonov a v tomto smere, pokiaľ zákonodarca neprejavil vôľu v diferencovaní SZČO vo vzťahu k zákonu o advokácii a vo vzťahu k forme výkonu advokácie, je potrebné aplikovať komplexne znenie zákona o advokácii a konštatovať, že samostatne zárobkovo činnou osobou, ktorú má na mysli zákon č. 461/2003 Z.z. v § 5 písm. c/ je každá fyzická osoba, ktorá je zapísaná v zozname advokátov vedených v SAK a to bez ohľadu na to, akou formou vykonáva výkon advokácie, či už samostatne alebo ako konateľ spoločnosti s ručením obmedzeným.

Proti rozsudku krajského súdu včas podal odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovanej a prvostupňového správneho orgánu zruší alebo zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že ako advokát – SZČO podnikanie ukončil, pričom SAK potvrdila, že ku dňu

31. júla 2008 mu zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu ako fyzickej osobe. Vydané osvedčenie o zápise do zoznamu advokátov je podľa neho len zákonným predpokladom výkonu advokácie prostredníctvom inej formy a to prostredníctvom spoločnosti s ručením obmedzeným. Advokát, ktorý je zapísaný v zozname advokátov vedenom SAK, ale ako fyzická osoba advokáciu nevykonáva vo vzťahu k vytvoreniu vymeriavacieho základu na účely zákona o sociálnom poistení, potom nespĺňa atribúty SZČO, nakoľko nedosahuje príjem a ani nevykonáva činnosť sústavne, samostatne, vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku. Slovenská advokátska komora potvrdila, že k 31. júlu 2008 mu ako fyzickej osobe zaniklo oprávnenie vykonávať advokáciu. Spoločnosť s ručením obmedzeným, prostredníctvom ktorej vykonáva činnosť v súlade so zákonom o advokácii, podlieha výlučne režimu zdanenia, pričom plnenie spoločnosti titulom rozdelenia zisku nepodlieha zdaneniu ani iným odvodovým povinnosťami verejno-právneho charakteru. Výklad zákona o sociálnom poistení žalovaným označil za zneužitie výkladu jeho dotknutých zákonných ustanovení na úkor práv žalobcu, ktorý v rozhodnom období nedosahoval žiadny príjem. Žalovaný protiprávne supluje nedostatočnú právnu úpravu s cieľom neoprávneného požadovania plnenia si odvodových povinností žalobcom. Nesprávnou aplikáciou zákona o sociálnom poistení bol vo vzťahu k jeho osobe porušený Článok 12 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10, § 246c a § 250ja Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolania v medziach žaloby, v súlade s § 250ja ods.2 OSP bez pojednávania a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Námietky, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje rozsudok krajského súdu boli v zásade zhodné s námietkami, ktoré žalobca uplatňoval už v konaní na súde prvého stupňa. Podľa názoru najvyššieho súdu už správny orgán a následne aj súd prvého stupňa sa s týmito námietkami žalobcu riadne vysporiadali, pričom odvolací súd už vyslovenú argumentáciu považuje za relevantnú, výstižnú a dostatočnú. Žalovaný ako aj krajský súd podrobne odôvodnili, prečo žalobcovi, ktorý sa od 1. augusta 2008 stal spoločníkom a zároveň konateľom spoločnosti s ručením obmedzeným, poskytujúcej advokátske služby podľa § 15 zákona o advokácii, nezaniklo povinné sociálne poistenie ako SZČO podľa § 21 zákona

o sociálnom poistení. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie ich správnosti dopĺňa, že § 5 písm. c/ zákona o sociálnom poistení vymedzuje pojem SZČO na účely tohto zákona a upravuje aj postavenie advokáta, ktorý má oprávnenie na vykonávanie advokátskej činnosti. Ustanovenie § 15 zákona o advokácii upravuje špecifické podmienky, za ktorých advokáti môžu vykonávať advokáciu ako konatelia spol. s r.o. a účasť advokáta v takejto spoločnosti je viazaná na existenciu jeho oprávnenia na poskytovanie advokátskych služieb .

Oprávnenie na výkon advokátskej činnosti trvá od zápisu do zoznamu advokátov až do vyčiarknutia z takého zoznamu alebo pozastavenia advokátskej činnosti (§ 8 zákona o advokácii). Oprávnenie na výkon advokátskej činnosti má za následok, že advokát musí byť považovaný za SZČO na účely § 5 písm.c/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2010 a preto je povinne nemocensky a dôchodkovo poistený podľa § 14 ods.1 písm.b/ a § 15 ods.1 písm.b/ zákona o sociálnom poistení. Vznik a zánik tohto poistenia sa viaže na podmienky upravené v § 21 zákona o sociálnom poistení. Túto skutočnosť nemôže ovplyvniť právna úprava, obsiahnutá v § 12 zákona o advokácii, upravujúca iba formu, ktorou môže advokát advokáciu vykonávať, lebo základným predpokladom výkonu advokácie je výkon takej činnosti fyzickou osobou, ktorá má zákonom požadované oprávnenie. Vymedzenie SZČO podľa § 5 písm.c/ zákona o sociálnom poistení v znení účinnom do 31. decembra 2010 je odvodené od samotného oprávnenia vykonávať advokáciu. Vzhľadom na uvedené je irelevantné potvrdenie SAK o zániku oprávnenia žalobcu vykonávať advokáciu samostatne ako fyzická osoba.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalobcu na diskrimináciu podľa Čl.12 Ústavy a rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. júla 2011

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská